

Ne Sen Sor Azizim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ağustos 2019

Aldatılmışlığın piri idi renkler ve hüzün batağı.
Bir nazirede dillenen öbek öbek
Serzeniş yüklü coğrafya
Elemin hüviyetine yenik düşen
Renk bozgununa uğramış satırlar.
Sezilerin de iktidarı ve künefe tadında rüzgâr.

Ah, ellerim, sefil bedenim
Başım göğe erdi bir şafak vakti
Gücü tükenen güz gibiydi kayıp ritüelim
Aşka biat bir iklim
Andıkça dünü
Bağı çözülen dizlerim.

Yetim bir nida
Soluklandığım gecenin nazarında
Bataryası tükenen ömürle hemhal
Gaipden gelen bir mutlakiyet belki de
Deşifre ettiğim her saniyede saklı hurafeler
Bir yetim diyez belki yetim bir coşku
Hırpalanan hangi mağduriyet mi?

Yerle yeksan olmuş ömrün kayıp tapusu.
Şimdi hezeyanlar yüklenip de
Ömrün batılnda bir hakkaniyet
Adeta uzun mesafe koşusu
Gidip geldiğim aslında iki dudağın arası
Allanan pullanan söylemler
Şiir tadında hazin mazi
Kurak bir günden sızan ne çok mavi...

Göğün iç çekişinde saklı o pervasızlık
Nükseden nöbet
Belki de gönüllü bir nefer
Daralan geçitlerde

Geniř mezhepli 3n g3r3ler
Lakin bendim mak3s d3řlerin 3n s3z3
S3ylenmedik hangi duygu mu?
Ne fark eder ki?

Bir nifakın kuruttuęu o coşku
Belki de hurafelerde takılı aklın kancası
Sezilerin ritmi ile kendinden geçen
Gecenin de kayıp dinginlięi
Ne de olsa g3n3 ve 3mr3 b3ld3k hece hece.

Geceyi karalar b/asıp da řehir
Aldı mı pençesine
Ne sen sor azizim
Ne de benden bekle tek bir tebess3m:
Otaęı kurduęum d3řler bahçesinde
Bakalım yarına sağ çıkar mı bu coşku?